

תת"ע 5379/08/16 - מדינת ישראל נגד יעקב אביב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5379-08-16 מדינת ישראל נ' יעקב אביב
לפני כבוד השופטת ענת יהב

09/04/2017

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יעקב אביב

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו, כי ביום 21/03/2016 שעה 17:20 ברחוב הרואה 268,

רמת-גן, בכיוון דרך רבין, השתמש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית.

ביום 14/11/2016, כפר הנאשם במיוחס לו, אמר כי הייתה לו אוזנייה באוזן וקיימת דיבורית קבועה ברכב, כמו כן הוסיף והרחיב שהוא נוהג לעשן סיגריה אלקטרונית והציג בפני בית המשפט סיגריה מלבנית בצבע סגול וטען, כי נראה לו שהשוטרת התבלבלה בין הסיגריה האלקטרונית למה שחשבה שהוא טלפון נייד.

כמו כן, אמר כי ברכב מצויים כל האמצעים על מנת שלא יבצע את העבירה.

התיק נקבע לשמיעת הוכחות.

פרשת התביעה:

מטעם המאשימה העידה עדה אחת, השוטרת **שט נועה**, אשר הגישה את הדו"ח שרשמה - **ת/1** והעידה כי עמדה סמוך לבית מס' 268, כאשר מדובר בכביש דו-סטרי וחד נתיבי בקטע שאותו אכפה, העידה כי הייתה במצב עמידה בעת שאכפה את העבירה וכי המרחק שבו הבחינה בביצוע העבירה הוא של מס' מטרים.

בחקירה הנגדית ענתה העדה לשאלת הנאשם, כי ראתה היטב את ביצוע העבירה וכי העובדה שהשמש שקעה מאחורי

גבה לא גרמה להשתקפות בחלונות וסנוורה אותה וכי היא חוזרת על הנסיבות כפי שציינה **בת/1**, שהנאשם הגיע בנסיעה מולה כשהיא הבחינה בו בביצוע העבירה דרך החלון הקדמי שלו, כמו כן, מציינת כי ראתה את צבע המסך של הטלפון - בגוון אפור.

לעניין מזג האוויר והשתקפות השמש בחלון, מציינת כי בדו"ח נרשם **מזג אוויר מעונן**, כך שלא היתה כל בעיה להבחין באשר תארה.

שוללת כי ראתה אוזניה מורכבת על אוזן ימין של הנאשם ועומדת על כך כי ראתה באופן ברור כי הנאשם אחז בטלפון הנייד בידו הימנית צמוד לאוזנו הימנית.

כאשר הנאשם מציג בפניה סיגריה אלקטרונית בצבע סגול ומעמת אותה עם העובדה שרשמה בדו"ח **ת/1** סיגריה אלקטרונית בצבע ירוק, עונה השוטרת "**גם אם יהיו כל צבעי הקשת, מבנה הסיגריה שונה ממבנה המסך... העבירה אובחנה פעמיים ללא ספק. קשר ישיר שלי עם הנהג בזיהוי העבירה בשתי הפעמים**" (עמ' 4 שורות 1-5).

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד כעד יחיד מטעמו כשאמר שהוא משתמש באוזניה באוזן בכל שעות היום ואין מצב כי יסכן את רישיון הנהיגה שלו (עמ' 4 ש' 13-15).

הנאשם כופר ביכולתה של השוטרת לראות את צבע המסך באופן שהוא נוסע מולה ועוד מציין כי כשהטלפון אפור אז המשמעות היא שהוא כבוי (ש'22).

עוד מוסיף ומציין, שמדובר בשעת ערביים כאשר השקיעה איננה מאפשרת לשוטרת לראות את התיאור אשר תיארה באופן חד משמעי.

הנאשם נותן הסבר לתיאורה של השוטרת כשהוא מציין כי החזיק סיגריה אלקטרונית בידו שהנה בצבע סגול ולא ירוק כפי שציינה השוטרת בת/1.

בחקירתו הנגדית, הנאשם מאשש את הנסיבות כפי שתיארה השוטרת בת/1, מסכים כי נסע אל מול השוטרת כשהוא חולף על פניה, כמו כן שנסע בנתיב ימני (עמ' 5 שורות 1-10).

לשאלת התובעת עונה שבעת שהבחינה בו השוטרת, הטלפון היה בטעינה **ושתי ידיו היו על ההגה, כאשר הסיגריה האלקטרונית אחוזה בידו המחזיקה את ההגה** (עמ' 5 ש' 11-15).

בעניין זה, הפנתה התובעת **לת/2**, שהיא בקשת הנאשם ממפנ"א, לביטול הודעת תשלום קנס, כאשר אף שם ציין הנאשם כי אחז בסיגריה אלקטרונית בידו, **לא ציין את דבר האוזנייה** ובכל מקרה מודה בביצוע עבירה של **אי החזקת ההגה בשתי ידיים**, ובניגוד לנאמר בחקירתו הנגדית חוזר בו ואומר **"יכול להיות שאחזתי בסיגריה אלקטרונית"**, (עמ' 5 שורה 29).

במעמד זה, ולבקשת התביעה, הזהיר ביהמ"ש את הנאשם ולבקשת המאשימה בכך שיכול ויורשע על עבירה אחרת העולה מדבריו.

לאחר האזהרה הבהיר העד, כי הדברים אשר רשם **בת/2** מתייחסים לנקודת זמן ספציפית שבו עצרה אותו השוטרת

כשנשאל מדוע בתגובתו הראשונית לא דיבר על העובדה כי היתה לו אוזניה באוזן, אלא רק הזכיר את קיומה של דיבורית ברכב, הסכים כי לא ציין זאת (עמ' 5 שורות 19-20).

סיכומים :

ב"כ במאשימה:

מבקשת להרשיע את הנאשם תוך שמפנה לסתירות המהותיות שנתגלו בחקירתו, זאת אל מול הדוח המפורט של השוטרת תוך היצמדות לנרשם באופן מדוקדק, כך גם ציינה את העובדה שהשוטרת ציינה את כל העובדות המגבשות את העבירה המיוחסת והעובדה שהייתה עם הנאשם בקשר עין רצוף.

הנאשם:

ביקש לזכות אותו מן העבירה שיוחסה לו, תוך שהוא מפנה לעובדה שהתביעה ביקשה לחילופין להרשיע בעבירה של אי החזקת ההגה בשתי ידיים, ככזו שיש בה כדי להפחית מעוצמת הראיות של התביעה.

דין והכרעה:

עוד קודם שהגעתי לכלל החלטה, הזהרתי עצמי לאור העובדה כי מדובר בעדות יחידה של השוטרת אל מול זאת של הנאשם.

כבר עתה אומר, כי לא האמנתי לנאשם ולעומת זאת קיבלתי את עדות השוטרת, אשר לא הוסיפה ולא גרעה מן הרשום בת/1, תוך שהיא מבהירה את הרשום ונשארת בגדרו.

זאת עשתה גם כאשר הוצגה בפניה סיגריה אלקטרונית בצבע סגול, או נשאלה לגבי אוזנייה.

מעבר לאמון, כפי שנטען לעיל, שאותו רחש בית המשפט לעדת התביעה יש להוסיף את העובדות שלהלן:

1. עדת התביעה העידה כי הייתה בעמידה אל מול כלי הרכב הבאים תוך שהיא מביטה אליהם כשהם הולכים ומתקרבים אליה, כך שעמידתה באופן הזה יש בה כדי להגדיל את יכולת האבחנה והצפייה באופן מדויק, כמו גם היכולת לשמור על קשר עין רצוף עם הרכב ומבצע העבירה, כפי שעשתה, כפי שרשמה וכפי שהעידה.
 2. העדה ציינה שראתה את הנאשם "אוחז טלפון נייד עם מסך בגוון אפור בידו הימנית קרוב לאוזנו הימנית בכל כף ידו" (עמ' 3 ש' 22-23), המדובר בתיאור מדויק של הסיטואציה, כאשר אין זה עולה בקנה אחד עם הסברו של הנאשם שהחזיק בידו סיגריה אלקטרונית בצבע סגול, כאן יש לציין שהשוטרת רשמה שהנאשם בסמוך לרישום הדוח במקום, הציג בפניה סיגריה בצבע ירוק, אולם בכל מקרה, אותו חפץ אשר ראתה השוטרת בעת ביצוע העבירה היה אפור ולא ציבעוני.
 3. עוד, אותה הסיגריה הוצגה בבית המשפט וכבר עתה אומר, כי אין היא דומה כלל וכלל לטלפון נייד, לא בצורתה, לא בצבעה ולא בגודלה, כך שאיני רואה כיצד יכולה הייתה השוטרת לטעות בין סיגריה צרה מאורכת בצבע סגול זרחני, לבין אותו חפץ אותו ראתה, שהוא טלפון נייד בצבע אפור.
 4. דבר נוסף, הנאשם מעיד בבית המשפט כי הייתה באוזנו אזניים, כך שלא היה צורך בדיבור בטלפון, כאן יש לומר שבתגובתו המיידית לשוטרת, לא אמר זאת ועובדה זו שהינה רלוונטית לא נאמרה ואף לא הוצגה בפניה, עניין זה אף לא עלה בת/2, המכתב אשר כתב למפנ"א, כשביקש לשטוח את טענותיו וביקש את ביטול הדוח, כך שמדובר בעובדה כבושה ואיני יכולה לקבלה לאור אי מתן הסבר לכך.
 5. ב- ת/2, שנזכר לעיל, הנאשם מציין שהחזיק בסיגריה בידו, ואילו בעדותו בבית המשפט בחקירתו הנגדית, מציין שנהג עם שתי ידיו על ההגה כשהוא אוחז בסיגריה בין ידו להגה, זאת בניגוד לאמירתו בחקירתו הראשית. אין לי אלא לקבוע שהנאשם אינו אומר אמת בנקודה זו ומשנה גרסתו לאור רצונו להרחיק עצמו מכל תנועה שיכולה להתפרש ככזו שיש בה כדי שיחה בטלפון הנייד.
- מכל אלו מצאתי כי המאשימה הצליחה להרים את הנטל ולהוכיח מעל לספק סביר את כל יסודות העבירה ואני קובעת שהנאשם אכן ביצע את העבירה המיוחסת לו ומרשיעה אותו בנהיגה תוך כדי שימוש בטלפון שלא באמצעות הדיבורית, וזאת בניגוד לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב בתוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ז, 09 אפריל 2017, במעמד הצדדים